

Сутренъ сѣкой челѣкъ бѣва по-отморенъ, по способенъ и по-пъргавъ за сѣкж работж, отъ колкото въ друго время прѣзъ дня. Ако не е рано, и желаніе-то, и силыты бѣватъ слабы, и сѣко нѣщо тогава задържя и замайва челѣка отъ работж, която на сѣкой чясъ ся прѣкъсва и напуска. Ето прочее причината, гдѣто сѣка работа сутренъ ни иде по-добрѣ отъ ржкы. — Искашъ ли, да си изработвашъ работжтж, и повече и по-добрѣ ? — Подранявай ! — Който ся научи да става рано, и работата си рано свършва; той тогава грабва не само двойно врѣмя, нѣ и двойнж волѣж и двойнж силж, и не е чудно, ако изработи дваждъ повече и дваждъ по-хубаво, и ако спечяли дваждъ повече отъ единъ лѣнивецъ.

Който рано става, дваждъ по-благополученъ бѣва. Който драговошно за работж ся улавя, той само подранява. Който драговошно си почива, съ положинж работж си отива. Коего ся безъ волѣж работи, никогы отъ ржцѣ не ще излѣзе.
